

19. aprillil 2017 esitatud hagi – Saksamaa versus komisjon**(Kohtuasi T-229/17)**

(2017/C 195/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze, J. Möller ning advokaadid M. Winkel Müller, F. van Schewick ja M. Kottmann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 25. jaanuari 2017. aasta otsus (EL) 2017/133, mis käsitleb harmoneeritud standardi EN 14342:2013 „Puidust põrandakate ja parkett. Omadused, vastavushindamine ja märgistamine“ viite piiranguga säilitamist Euroopa Liidu Teatajas kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 305/2011 (ELT 2017, L 21, lk 113);
- tühistada komisjoni 25. jaanuari 2017. aasta otsus (EL) 2017/145, mis käsitleb harmoneeritud standardi EN 14904:2006 „Spordiväljakute pinnakatted. Erinevatele spordialadele mõeldud siseruumide pinnakatted. Spetsifikatsioon“ viite piiranguga säilitamist Euroopa Liidu Teatajas kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 305/2011 (ELT 2017, L 22, lk 62);
- tühistada komisjoni teatis, mis on seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 305/2011 (millega sätestatakse ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ rakendamise kohta) (ELT 2017, C 76, lk 32), osas, milles see puudutab harmoneeritud standardit EN 14342:2013 „Puidust põrandakate ja parkett. Omadused, vastavushindamine ja märgistamine“;
- tühistada komisjoni teatis, mis on seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 305/2011 (millega sätestatakse ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ rakendamise kohta) (ELT 2017, C 76, lk 32), osas, milles see puudutab harmoneeritud standardi EN 14904:2006 „Spordiväljakute pinnakatted. Erinevatele spordialadele mõeldud siseruumide pinnakatted. Spetsifikatsioon“, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide: olulise menetlusnormi rikkumine

Saksamaa Liitvabariik väidab, et komisjon on vaidlustatud otsuste vastuvõtmisel rikkunud olulisi menetlusnorme, mis on sätestatud määruse (EL) nr 305/2011 ⁽¹⁾ artiklis 18. Nii ei pöördunud komisjon direktiivi 98/34/EÜ ⁽²⁾ artikli 5 alusel loodud komitee poole, Euroopa standardiasutusega ette nähtud konsultatsioon oli puudustega ja vaidlustatud otsused ei ole vastu võetud nimetatud direktiivi artikli 5 alusel loodud komitee „arvamuse alusel“.

2. Teine väide: põhjendamiskohustuse rikkumine

Teises väites leiab hageja, et vaidlustatud otsused rikuvad ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamise kohustust, kuna nendes ei võeta seisukohta määruse (EL) nr 305/2011 artikli 18 lõike 1 järgi keske küsimuse kohta, kas asjaomased harmoneeritud standardid on kooskõlas vastava volitusega ja tagavad ehitistele esitatavatele põhinõuetele vastavuse. Sellest tuleneks, et nii Saksamaa Liitvabariik kui ka Üldkohus ei saa hinnata, millistele õiguslikele ja faktilistele kaalutlustele komisjon peamiselt tugines.

3. Kolmas väide: määruse (EL) nr 305/2011 rikkumine

Lisaks väidab hageja, et vaidlustatud otsused ja vaidlustatud teatis rikuvad määruses (EL) nr 305/2011 toodud materiaaloigusnorme.

- Esiteks rikuvad vaidlustatud otsused ja vaidlustatud teatis määruse (EL) nr 305/2011 artikli 17 lõike 5 esimest ja teist lõiku, sest vastuolus nende normidega ei ole komisjon kontrollinud, millises ulatuses on asjaomased harmoneeritud standardid kooskõlas vastava volitusega ning jätnud seega tähelepanuta, et selline kooskõla tegelikkuses puudub.
- Teiseks rikuvad vaidlustatud otsused ja vaidlustatud teatis määruse (EL) nr 305/2011 artikli 18 lõiget 2 koostoimes artikli 3 lõigetega 1 ja 2 ning artikli 17 lõike 3 esimese lõiguga. Komisjon jättis tähelepanuta, et vaidlusalused normid ei sisalda menetlusnorme ja kriteeriume toimivuse hindamiseks seose nn teiste ohtlike ainete tarnimisega ja on seega ehitustoodete põhiomadusega seoses puudulikud ning järelikult ohustavad ehitistele esitatavatest põhinõuetest kinnipidamist.
- Lõpuks tegi komisjon vaidlustatud aktide vastuvõtmisel veel ühe hindamisvea, kui ta jättis tähelepanuta määruse (EL) nr 305/2011 artikli 18 lõikes 2 antud võimaluse avaldada Euroopa Liidu Teatajas viited ühtlustatud standardile osaliselt, nagu seda soovis hageja.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2011. aasta määrus (EL) nr 305/2011, millega sätestatakse ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ (ELT 2011, L 88, lk 5).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/48/EÜ, millega muudetakse direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord (EÜT 1998, L 217, lk 18; ELT eriväljaanne 13/21, lk 8).

19. aprillil 2017 esitatud hagi – Siberian Vodka versus EUIPO – Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)

(Kohtuasi T-234/17)

(2017/C 195/51)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Siberian Vodka AG (Herisau, Šveits) (esindaja: advokaat O. Bischof)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Friedr. Schwarze GmbH & Co. KG (Oelde, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnamärgi „DIAMOND ICE“ Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – rahvusvaheline registreering nr 1 211 695

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. veebruari 2017. aasta otsus asjas R 1171/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. veebruari 2017. aasta otsus asjas R 1171/2016-4;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.